

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-785/2022-101

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u parničnom predmetu tužitelja BARIČKIP d.o.o. Kastav, Žegoti 28/A, OIB: 90238649978, kojeg zastupaju punomoćnici iz Odvjetničkog društva Kovačević, Koren i partneri d.o.o. Rijeka, Supilova 6/III protiv tuženika SKANEX d.o.o. Opatija, Mileve Sušanj 7, OIB: 78733941580, kojeg zastupa punomoćnik Slaven Penko, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Stanić i partneri d.o.o. Rijeka, Riva 4, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 9. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, objavljene 25. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj Ovr-2121/2019. od 27. veljače 2019. kojeg je donio javni bilježnik Velibor Panjković sa sjedištem u Rijeci, Ante Starčevića 4, u dijelu u kojem je naloženo tuženiku namiriti tužitelju tražbinu u iznosu od 34.187,58 EUR (257.586,32 kuna) sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na pojedine iznose i to kako slijedi:

- na iznos od 239,92 EUR (1.807,68 kuna) od 25. ožujka 2017. do isplate,
- na iznos od 33.947,66 EUR (255.778,64 kuna) od 1. travnja 2017. do isplate,

po stopi od 7,68% godišnje do 30. lipnja 2017., od 1. srpnja 2017. po stopi od 7,41% godišnje do 31. prosinca 2017., od 1. siječnja 2018. po stopi od 7,09% godišnje do 30. lipnja 2018., od 1. srpnja 2018. po stopi od 6,82% godišnje do 31. prosinca 2018., od 1. siječnja 2019. po stopi od 6,54% godišnje do 30. lipnja 2019., od 1. srpnja 2019. po stopi od 6,30% godišnje do 31. prosinca 2019., od 1. siječnja 2020. po stopi od 6,11% godišnje do 30. lipnja 2020., od 1. srpnja 2020. po stopi od 5,89% godišnje do 31. prosinca 2020., od 1. siječnja 2021. po stopi od 5,75% godišnje do 30. lipnja 2021., od 1. srpnja 2021. po stopi od 5,61% godišnje do 31. prosinca 2021., od 1. siječnja 2022. po stopi od 5,49% godišnje do 30. lipnja 2022., od 1. srpnja 2022. po stopi od 5,31% godišnje do 31. prosinca 2022., od 1. siječnja 2023. po stopi od 5,50% godišnje do 30. lipnja 2023., od 1. srpnja 2023. po stopi od 7,00% godišnje do 31. prosinca 2023., od 1. siječnja 2024. po stopi od 7,50% godišnje do 30. lipnja 2024., od 1. srpnja 2024. po stopi od 7,25% godišnje do 31. prosinca 2024., od 1. siječnja 2025. po stopi od 6,15% godišnje do 30. lipnja 2025., a od 1.

srpnja 2025. po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena,

kao i u dijelu u kojem je naloženo tuženiku platiti tužitelju nastali trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.322,44 EUR (9.963,96 kuna) te predvidive troškove postupka ovrhe u iznosu od 461,21 EUR (3.475,00 kuna) sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 27. veljače 2019. (kao dana donošenja rješenja o ovrsi) do isplate po stopi od 6,54% godišnje do 30. lipnja 2019., od 1. srpnja 2019. po stopi od 6,30% godišnje do 31. prosinca 2019., od 1. siječnja 2020. po stopi od 6,11% godišnje do 30. lipnja 2020., od 1. srpnja 2020. po stopi od 5,89% godišnje do 31. prosinca 2020., od 1. siječnja 2021. po stopi od 5,75% godišnje do 30. lipnja 2021., od 1. srpnja 2021. po stopi od 5,61% godišnje do 31. prosinca 2021., od 1. siječnja 2022. po stopi od 5,49% godišnje do 30. lipnja 2022., od 1. srpnja 2022. po stopi od 5,31% godišnje do 31. prosinca 2022., od 1. siječnja 2023. po stopi od 5,50% godišnje do 30. lipnja 2023., od 1. srpnja 2023. po stopi od 7,00% godišnje do 31. prosinca 2023., od 1. siječnja 2024. po stopi od 7,50% godišnje do 30. lipnja 2024., od 1. srpnja 2024. po stopi od 7,25% godišnje do 31. prosinca 2024., od 1. siječnja 2025. po stopi od 6,15% godišnje do 30. lipnja 2025., a od 1. srpnja 2025. po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena te se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju platiti tuženiku na ime prouzročenog parničnog troška iznos od 24.849,48 EUR zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 25. rujna 2026. (dana donošenja presude) po stopi od 5,15% godišnje, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena, do isplate u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je kao ovrhovoditelj 26. veljače 2019. podnio prijedlog za ovrhu javnom bilježniku Veliboru Panjkoviću sa sjedištem u Rijeci, A. Starčevića 4 protiv tuženika kao ovršenika radi isplate 257.586,32 kuna na temelju vjerodostojne isprave-računa sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeca do isplate.

1.1. Na rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-2121/2019 od 27. veljače 2019., kojim je cijelosti prihvaćen prijedlog za ovrhu, ovršenik je pravovremeno podnio prigovor navodeći da su stranke 26. ožujka 2015. sklopile Ugovor kojim su ugovorili izvođenje kamenorezačkih radova na objektu poslovne zgrade ovršenika u Opatiji. Međutim, ovrhovoditelj nije ispunio sve svoje ugovorene obveze, odnosno nije izveo kamenorezačke radove sukladno Ugovoru. Rješenjem ovoga suda poslovni broj Povrv-133/2019-3 od 18. ožujka 2019., rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-2121/2019 od 27. veljače 2019. stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute provedene radnje pa je postupak u tom dijelu nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

2. Tužitelj je ustrajao kod tužbe i tužbenog zahtjeva te je na ročištu održanom 9. svibnja 2019. potvrdio da se utužena tražbina odnosi na Ugovor koji je između parničnih stranaka sklopljen 26. ožujka 2015. te da se sadržajno radi o izvođenju kamenorezačkih radova. Također je naveo da za predmetne radove nije vodio građevinski dnevnik jer da ga nije bio u obvezi voditi. Na tom istom ročištu tuženik je

ustvrdio da tužitelj nije izveo sve kamenorezačke radove prema Ugovoru, a ono što je izveo nije u odgovarajućoj kvaliteti i količini i po urednom obavještenju o postojanju nedostataka iste je odbio ukloniti. Tužitelj je dalje naveo da se utužena tražbina odnosi na radove koji su izvedeni na poslovnoj zgradi tuženika u Opatiji, Mileve Sušanj 7, a temeljem zaključenog Ugovora, čiji sastavni dio je i troškovnik. Tužitelj je sve ugovorene i dodatne radove u cijelosti izvršio, a isti su pregledani i ovjereni od strane nadzornog organa tužitelja ing. građ. Jasminke Lilić. Tuženik prilikom primopredaje tj. završetka radova nije imao nikakvih prigovora na opseg, kvalitetu i rok njihova izvršenja. Cijelo vrijeme od završetka radova 2016. i nakon dospelja roka plaćanja svojih obveza tuženik je uvjeravao tužitelja da će mu oni biti isplaćeni pa je tužitelj bio prisiljen protekom vremena od blizu tri godine pokrenuti postupak prisilne naplate. Dakle, cijelo to vrijeme izvršenja i okončanja radova, pa sve do trenutka kada je tužitelj bio prisiljen svoje potraživanje naplatiti kroz ovršni postupak tuženik nije stavljao niti jednu primjedbu, da bi tek sada u svojem prigovoru pobijao potraživanje tužitelja. Da je tuženik cijelo to vrijeme prihvatao svoju obvezu, kako osnovom opsega izvedenih radova, kao i visinu potraživanja tužitelja vidljivo je i iz tuženikovih obračuna dugovanja konto kartice usklađenja potraživanja računovodstva tuženika koje mu je tada vodio računovodstveni servis Bilanciranje d.o.o. po djelatnici Mirjani Markov.

3. Tuženik je u podnesku dostavljenom putem sustava eKomunikacije 23. kolovoza 2019. ustvrdio da je tužitelj započeo i izveo dio kamenorezačkih radova sukladno sklopljenom Ugovoru, ali ne sve kamenorezačke radove. Kamenorezački radovi koje tužitelj nije izveo sukladno sklopljenom Ugovoru su slijedeći: tužitelj je izradio teraco pod sa nedostacima i to na podestima hodnika garaže, prizemlja te sva 4 kata objekta, tužitelj nije ugradio u objekt kamen Kastavac, već je samoinicijativno i bez odobrenja tuženika koristio neku drugu vrstu kamena, tužitelj nije premazao stepeništa objekta protukliznim premazom, tužitelj nije zamijenio oblogu ulaznih vrata od mramora koja se oštetila, ostali nedostaci i propusti prilikom izvođenja kamenorezačkih radova koje će tuženik pokazati prilikom uviđaja na objektu. Tuženik je obavještavao tužitelja o svim prethodno navedenim nedostacima nakon što bi ih utvrdio, pozivajući pritom tužitelja da te nedostatke i otkloni. Međutim, tužitelj je odbio otkloniti bilo koji od prethodno navedenih nedostataka. Postupajući na taj način tužitelj nije ispunio sve svoje obveze prema tuženiku sukladno sklopljenom Ugovoru, odnosno nije izveo sve kamenorezačke radove sukladno sklopljenom Ugovoru. Budući da je tužitelj odbio otkloniti prethodno navedene nedostatke, tuženik je odbio platiti tužitelju zadnja dva računa koja je tužitelj ispostavio tuženiku dok se ti nedostaci ne otklone, odnosno dok tužitelj ne ispuni sve svoje obveze prema tuženiku sukladno sklopljenom Ugovoru. Sve ostale račune koje je tužitelj ispostavio tuženiku, tuženik je u cijelosti podmirio. Ukupan iznos računa koje je tuženik podmirio tužitelju temeljem sklopljenog Ugovora je 1.377.362,76 kuna. Nadzorni organ tuženika gđa Jasminke Lilić nikada nije potvrdila da su svi ugovoreni kamenorezački radovi izvedeni sukladno sklopljenom Ugovoru. Što se tiče navoda da tuženik nije imao prigovore na izvedene kamenorezačke radove, tuženik ističe da je o svim nedostacima koji su navedeni obavijestio tužitelja nakon što bi ih utvrdio, pozivajući pritom tužitelja da te nedostatke i otkloni. Međutim, tužitelj je svaki put odbio otkloniti utvrđene nedostatke. Da su svi ugovoreni kamenorezački radovi bili stvarno i izvedeni sukladno sklopljenom Ugovoru, postojao bi Zapisnik o primopredaji izvedenih radova potpisan od strane tuženika i tužitelja gdje bi to bilo i potvrđeno. Pogrešan je stav tužitelja da je tuženik cijelo vrijeme prihvatao svoju obvezu prema

tužitelju osnovanom kako u pogledu opsega izvedenih radova, tako i u pogledu visine potraživanja zato što su u Konto kartici tuženika navedena oba utužena računa. Konto kartica tuženika potvrđuje samo da je tužitelj ispostavio tuženiku utužene račune, a ne i da je potraživanje tužitelja osnovano, odnosno da je tužitelj ispunio sve svoje obveze prema tuženiku sukladno sklopljenom Ugovoru. Nije sporno između stranaka da su utuženi računi ispostavljeni tuženiku i evidentirani, već je sporno ima li tužitelj pravo potraživati iznose iz tih računa budući da nije izveo sve ugovorene kamenorezačke radove sukladno sklopljenom Ugovoru i budući da je odbio otkloniti sve nedostatke u izvedenim radovima koji su prethodno navedeni.

3.1. U pogledu izvoda iz građevinske knjige, ističe se da niti jedna stranica tog izvoda iz građevinske knjige nije ovjerena od strane nadzornog organa tuženika gđe. Jasminke Lilić, što znači da taj izvod iz građevinske knjige nije odobren od strane nadzornog organa tuženika gđe Jasminke Lilić da bi se isti mogao smatrati dokazom da je tužitelj izveo sve kamenorezačke radove sukladno sklopljenom Ugovoru.

4. Na ročištu održanom 9. ožujka 2021. tuženik se pozvao na primjenu odredaba čl. 606. i čl. 608. Zakona o obveznim odnosima za koje je ustvrdio da se primjenjuju temeljem odredbe čl. 631. istog Zakona, a po kojem naručitelj ima pravo istaknuti svoj zahtjev za sniženje naknade ako izvođač zahtijeva isplatu naknade, a vezano je za nedostatke izvođačeva rada o kojima je taj izvođač pravodobno obaviješten. Što se tiče odredbe čl. 608. Zakona o obveznim odnosima, ako izvođač odbija otkloniti svoje nedostatke, također i u tom slučaju naručitelj ima pravo istaknuti zahtjev da se snizi naknada koju izvođač od njega potražuje. Slijedom navedenog, tuženik je predložio izvođenje dokaza vještačenjem kako bi se utvrdio iznos vrijednosti radova potrebnih da se nedostaci uklone (ako tužitelj i dalje odbija sam otkloniti nedostatke) odnosno da se ti radovi izvedu sukladno sklopljenom Ugovoru.

5. Rješenjem ovoga suda poslovni broj Povrv-133/2019-9 od 16. siječnja 2020., po suglasnom prijedlogu stranaka, određen je zastoj ovog postupka (rješenje na stranici 180 spisa). Rješenjem ovoga suda poslovni broj Povrv-133/2019-17 od 14. rujna 2020. nastavljen je postupak u ovoj pravnoj stvari pod novim poslovnim brojem P-441/2020 (rješenje na stranici 214 spisa).

6. Presudom ovoga suda poslovni broj P-441/2020-12 od 14. srpnja 2021. (stranica 242-253 spisa) stavljen je izvan snage platni nalog sadržan u rješenju u ovrsi kojim je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju iznos od s od 257.586,32 kuna zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama te troškovima ovršnog postupka i tužbeni zahtjev je odbijen kao neosnovan te je odlučeno o naknadi parničnog troška, protiv koje presude je tužitelj podnio žalbu. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5475/2021-3 od 15. studenog 2022. uvažena je tužiteljeva žalba i ukinuta presuda ovoga suda u pobijanim točkama I. i II. njene izreke i predmet vraćen ovome sudu na ponovno suđenje 12. prosinca 2022. U svom obrazloženju Visoki trgovački sud Republike Hrvatske navodi kako ocjenjuje da u ovoj pravnoj stvari nije sporna osnova, već isključivo visina tužbenog zahtjeva budući da je tuženik tvrdio da je tužitelj izveo kamenorezačke radove s nedostatkom te je postavio zahtjev za sniženje naknade, kao i da će sud u nastavku postupka izvesti dokaz građevinskim vještačenjem u skladu s tužnikovim prijedlogom (odluka na stranici 319-322 spisa).

7. Sud je izveo dokazni postupak uvidom u dokumentaciju koja je priložena spisu i detaljno obrazložena dalje u obrazloženju presude saslušanjem svjedoka Jasminke Lilić (iskaz na stranici 177-179 i 349-350 spisa), svjedoka Alena Barića (iskaz na stranici 174-176 spisa i 350-351 spisa), svjedoka Ratka Stipića (iskaz na

stranici 179 spisa), zastupnika po zakonu tužitelja Ante Barića (iskaz na stranici 218-220 spisa), zastupnika po zakonu tuženika Alexeya Belolipetskiy (iskaz na listu 220-222 spisa), vještačenjem po stalnom sudskom vještaku graditeljske struke i procjene nekretnina Marku Agbabi iz Rijeke (Nalaz i mišljenje na stranici 298-417 spisa) te vještačenjem po stalnom sudskom vještaku graditeljske struke i procjene nekretnina Suzani Badžek iz Matulja (Nalaz i mišljenje na stranici 551-602 spisa) utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25.).

8. Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud utvrđuje slijedeće:

8.1. Tužbeni zahtjev odnosi se na isplatu iznosa od 34.187,58 EUR (ranije 257.586,32 kuna) kojeg tužitelj kao izvođač potražuje od tuženika kao naručitelja za izvedene kamenorezačke radove na tuženičkom objektu (poslovnoj zgradi) koji se nalazi na adresi Opatija, Mileve Sušanjske 7, sve prema utuženim računima broj: 54-20-1 od 16. ožujka 2017. s dospelom 31. ožujka 2017. koji glasi na iznos od 255.778,64 kuna (račun na listu 5-6 spisa) i broj 53-20-1 od 16. ožujka 2017. s dospelom 24. ožujka 2017. koji glasi na iznos od 2.272,88 EUR (17.125,00 kuna) s tim da je u ovom postupku po tom računu utužen iznos od 239,92 EUR (1.807,68 kuna, račun na stranici 7 spisa). Tužbeni zahtjev je neosnovan.

9. Među strankama nije sporno da je između tužitelja kao izvođača i tuženika kao naručitelja sklopljen 26. ožujka 2015. Ugovor o izvođenju kamenorezačkih radova, s tim da je sastavni dio tog Ugovora i troškovnik (Ugovor i troškovnik na stranici 33-47 spisa). Nije sporno da je tužitelj započeo s izvođenjem radova te izveo dio radova, kao i da je vodio građevinsku knjigu (dio građevinske knjige na stranici 124-157 spisa), ali ne i građevinski dnevnik. Također nije sporno da je tužitelj ispostavio tuženiku utužene račune i da ih je tuženik u svojim poslovnim knjigama evidentirao. Budući da navedene činjenice između parničnih stranaka nisu sporne, ne treba ih dokazivati sukladno odredbi čl. 221. st. 1. ZPP-a.

10. Sporno jest je li tuženik dužan platiti tužitelju u cijelosti utuženi iznos s osnova ugovorene naknade za kamenorezačke radove, s obzirom na tuženičkovu prigovornu tvrdnju u kojima je to osporio i u pogledu osnove i u pogledu visine, navodeći u bitnome da tužitelj nije izveo sve ugovorene radove, a ono što je izveo nije u odgovarajućoj količini i kvaliteti, posljedično čemu je istaknuo i zahtjev za sniženje naknade. Stoga je u konkretnom slučaju bilo potrebno utvrditi je li osnovan tužiteljev zahtjev za isplatu ugovorene naknade, pa ako jeste, nastavno u kojem omjeru je osnovan njegov zahtjev, a u kojem omjeru je osnovan tuženičkov zahtjev za sniženjem naknade.

11. Prije svega ističe se da se u ovom postupku primjenjuju materijalnopravne odredbe koje se odnose na ugovor o djelu budući da predmetni Ugovor od 26. ožujka 2015. po svom sadržaju u pravnom smislu predstavlja takvu vrstu ugovora. Primjenom načela tempus regit actum primjenjuju se materijalno pravne odredbe Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" broj 35/05. 41/08. i 125/11.) koje su bile na snazi u trenutku nastanka predmetnog obvezno pravnog odnosa. Odredbom čl. 590. st. 1. ZOO-a propisano je da se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i slično, a naručitelj se obvezuje za to mu platiti naknadu. Odredbom čl. 597. ZOO-a kojom je propisano da je izvođač dužan

izvršiti djelo kako je ugovoreno i po pravilima struke. To je njegova glavna obveza. U slučaju kada izvođač obavi posao i po jednom i po drugom kriteriju, dakle po ugovoru i po pravilima struke, smatra se da je izvršio svoju ugovornu obvezu. Takav je stav i sudske prakse (odluka VTS RH poslovni broj PŽ-2043/93. od 8. ožujka 1994. i odluka VTS RH poslovni broj PŽ-2740/94. od 12. travnja 1995.).

12. Sukladno odredbi čl. 604. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23.) naručitelj je dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari moguće i o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača odnosno pružatelja usluge. Među strankama nije sporno da su Ugovor o izvođenju predmetnih kamenorezačkih radova sklopile 26. ožujka 2015. (Ugovor na stranici 162-163 spisa). Nadalje, iz iskaza svjedoka Alena Barića, sina vlasnika društva tužitelja sud utvrđuje da je izvođenje predmetnih radova započelo nakon nekih šest mjeseci od sklapanja Ugovora (dakle krajem rujna 2015.) te da su ti radovi trajali otprilike godinu ili godinu i pol dana (dakle, do ožujka 2017.)

12.1. Sukladno odredbi čl. 606. st. 1. ZOO-a naručitelj koji je izvođača na vrijeme obavijestio o nedostacima izvršenog djela gubi svoja prava nakon isteka dvije godine od učinjene obavijesti, osim ako je izvođačevom prijevarom bio spriječen da ih ostvaruje. Ali i nakon isteka toga roka naručitelj ima pravo, ako je o nedostacima pravodobno obavijestio izvođača, prigovorom protiv izvođačeva zahtjeva za isplatu naknade istaknuti svoj zahtjev za sniženje naknade i naknadu štete. U konkretnom slučaju tuženik je tražio sniženje naknade koju je dužan platiti tužitelju za iznos vrijednosti radova na otklanjanju nedostataka u kamenorezačkim radovima koje je izveo tužitelj i koje će utvrditi sudski vještak sukladno odredbi čl. 606. i 608. ZOO-a.

12.2. Prema tome, tuženik je u konkretnom slučaju bio dužan dokazati da postoje nedostaci u izvedenim radovima tužitelja i da je o nađenim nedostacima pravodobno obavijestio tužitelja kao izvođača. Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud je utvrdio da je tužitelj izveo predmetne kamenorezačke radove (kako je to utvrđeno i odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u ovom predmetu) te da postoje nedostaci u radovima koje je izveo tužitelj za tuženika, a za koje radove tužitelj u ovom postupku traži plaćanje naknade. Stoga je tuženik imao pravo istaknuti svoj zahtjev za sniženje naknade za iznos vrijednosti radova na otklanjanju nedostataka sukladno odredbi čl. 606. ZOO-a.

13. Na tuženiku je teret dokaza okolnosti postojanja nedostataka i pravodobnosti obavijesti o nedostacima, kao i iznosa za koji se snižava naknada. Naknada se snižava s obzirom na tuženikovu izričitu izjavu da zahtijeva sniženje, iako, prema sudskoj praksi nije nužna izričita izjava naručitelja da zahtijeva pravo na sniženje naknade jer se treba smatrati da je naručitelj u parnici istaknuo prigovor za sniženje kada se protivio isplati bilo kakve naknade koju tužbom zahtijeva izvođač radova. Da bi uopće došlo do primjene odredbe čl. 610. st. 3. ZOO-a potrebno je da naručitelj u parnici istakne prigovor postojanja nedostataka. U navedenom smislu se je izjasnila i sudska praksa (odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1994/19 od 8. prosinca 2020.).

13.1. U konkretnom slučaju, tuženik je izričito zahtijevao sniženje naknade i istaknuo je prigovor postojanja nedostataka osporivši da bi radovi bili izvedeni kvalitetno odnosno u skladu sa Ugovorom.

13.2. Iz iskaza svjedoka Alena Barića, sina zastupnika po zakonu tužitelja, proizlazi da su radovi izvedeni kvalitetno u skladu s Ugovorom, te da tuženik nikada nije obavještavao tužitelja o nekim nedostacima i pozivao ga na otklanjanje. To je

potvrdio i sam zastupnik po zakonu tužitelja Ante Barić, kao i svjedok Ratko Stipić. Prvotno, iskaz svjedoka Ratka Stipića da nije bilo primjedbi od strane tuženika na kamenorezačke radove sam po sebi nije dokaz da ih nije bilo, budući da je i sam svjedok iskazao da nije bio cijelo vrijeme izvođenja radova na gradilištu. Sud ne prihvaća kao istinit iskaz Alena Barića i Ante Barića da su radovi izvedeni kvalitetno i u skladu sa Ugovorom, budući da suprotno proizlazi iz iskaza svjedokinje Jasminke Lilić, kao i iskaza zastupnika po zakonu tuženika Alexeya Belilopetskiya. Svjedok Jasminka Lilić je vezano za nedostatke navela da je "definitivno najlošiji posao koji je obavio tužitelj liveni terazzo pod", s tim da se je taj nedostatak očitovao u tome da je imao veliki niz velikih fleka sive cementne mase i nije bio savršene strukture kamenčića, a na nekim pozicijama je došlo i do napuknuća, s tim da je postojao i nedostatak u vidu prodora vode nad balkonskim kliznim vratima. Zastupnik po zakonu tuženika Alexey Belilopetskiy je u svom iskazu iscrpno iskazivao o svim nedostacima te je također naveo da je o svim nedostacima odmah obavijestio Alena i Antu Barića, što je također detaljno opisao te je također iskazao da gospodin Ante Barić nikada nije htio da mu se primjedbe iznose pisanim putem, već mu je rekao da mu to kaže usmeno i da će on sve popraviti. Iskazao je da je o svim predmetnim nedostacima usmenim putem odmah obavijestio tužitelja te da je tužitelj došao na lice mjesta te mu je sadržajno rekao o kojim se točno nedostacima radi. Slijedom toga, sud je utvrdio da je tuženik o predmetnim nedostacima odmah usmenim putem obavijestio tužitelja, što je bio dužan učiniti sukladno odredbi čl. 604. st. 1. ZOO-a.

13.3. Budući da je Ante Barić zastupnik po zakonu tužitelja, a Alen Barić njegov sin, to je jasno da je Alen Barić na posredan način, a Ante Barić na neposredan način zainteresiran za uspjeh tužitelja u parnici, pa sud njihove iskaze u kojima navode da su radovi izvedeni kvalitetno i u skladu s Ugovorom ne može prihvatiti kao vjerodostojne, jer postoje tome suprotni dokazi (iskaz svjedokinje Jasminke Lilić i zastupnika po zakonu tuženika Alexeya Belilopetskiy), a iskaz svjedoka Ratka Stipića ne može ići u prilog nedvojbene istinitosti njihova iskaza u pogledu kvalitete, jer kako je i sam iskazao svjedok Ratko Stipić, na tom gradilištu nije bio uvijek.

13.4. Nadalje, tužitelj je dostavio u spis izlist građevinske knjige (stranica 124-157 spisa) za koji je svjedokinja Jasminka Lilić (glavni nadzorni inženjer) iskazala da je izvršila korigiranje stavaka u pogledu količina, ali je građevinsku knjigu odbila potpisati odnosno ovjeriti jer nije bila u ugovornom odnosu, pa nije vidjela niti ugovor niti ponude stranaka. Dakle, građevinska knjiga nije potpisana po nadzornom inženjeru Jasminki Lilić jer to tako proizlazi iz dostavljenih izlista (stranica 124-157 spisa), ali i iz iskaza same Jasminke Lilić koja je to izričito potvrdila navodom da je navedeni dio građevinske knjige odbila potpisati.

14. Jedna od tuženikovih prigovornih tvrdnji, pored izrađenog terazzo poda sa nedostacima je i ta da tužitelj nije u predmetni objekt ugradio kamen Kastavac, što je u svom iskazu naveo zastupnik po zakonu tuženika Alexey Belilopetskiy. Svjedok Alen Barić je iskazao da je između stranaka doista dogovoreno da će tužitelj za izvođenje radova koristiti vrstu kamena naziva Kastavac i da je ta vrsta kamena i korištena. To je potvrdio i svjedok Ratko Stipić, ali tužitelj opet taj dio iskaza nije potkrijepio niti jednim drugim dokazom pa samo na temelju iskaza svjedoka koji je posebno zainteresiran za ishod spora Alena Barića i svjedoka Ratka Stipića (koji nije bio cijelo vrijeme na gradilištu) tu odlučnu činjenicu nije mogao utvrditi, a tuženikov zastupnik po zakonu je to izričito osporio. Doista je ugovorena ugradnja kamena Kastavac (koji kamen je i tužitelj naveo u utuženim računima i građevinskoj knjizi), pa

je i u tom dijelu teret dokaza o ugradnji upravo te vrste kamena na tužitelju u smislu odredbe čl. 7. i čl. 219. ZPP-a, sve s obzirom na tuženikovo osporavanje ugradnje te vrste kamena.

14.1. Vezano za ugradnju kamena Kastavac, kontradiktoran je iskaz svjedoka Alena Barića i samog zastupnika po zakonu tužitelja Ante Barića, budući da je svjedok Alen Barić iskazao da je ugovorena vrsta kamena Kastavac i da je ta vrsta ugrađena, dok je njegov otac, zastupnik po zakonu tužitelja Ante Barić iskazao da je ugovoreno više vrsta kamena i da je svaka ta vrsta kamena i ugrađena, pa je tako na fasadu stavljen kamen Kastavac, a na unutarnji dio zgrade mramorni kamen. Iz svega navedenog sud je utvrdio da su postojali nedostaci u kamenorezačkim radovima koje je izveo tužitelj.

15. Sukladno navodima iz odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 15. studenog 2022. donesene u ovom predmetu, temeljem odredbe čl. 377. st. 2. ZPP-a, sud je prihvatio tuženikov prijedlog te je u daljnjem tijeku postupka odredio izvođenje dokaza vještačenjem po vještaku građevinske struke. Zadaća vještaka bila je utvrditi je li tužitelj izveo sve radove na objektu tuženika u Opatiji, M. Sušanj 7 specificirane u troškovniku ugovorenih radova (stranica 35-47 spisa) odnosno računima broj 54-20-1 i 53-20-1 (stranica 5-7 spisa); jesu li ti radovi izvedeni s nedostacima te ako jesu koji su to nedostaci i vrijednost radova potrebnih za uklanjanje tih nedostataka sve sukladno odredbi čl. 611. i 610. ZOO-a.

15.1. Stalni sudski vještak graditeljske struke i procjene nekretnina Marko Agbaba ing. građ. iz Rijeke u svom Nalazu i mišljenju od 19. prosinca 2023. (stranica 398-417 spisa) utvrđuje da je za izračun vrijednosti dijelom korišten troškovnik izvođača radova tužitelja s prosječnom cijenom, a dijelom vrijednosti iz iskustvenog saznanja iz razloga što troškovnikom nisu obuhvaćene pojedine stavke. Utvrdio je na temelju stanja na licu mjesta i analizirajući predmetnu dokumentaciju vezanu za izvedbu kamenorezačkih radova na predmetnoj zgradi da je izvođač (tužitelj) izveo sve ugovorene kamenorezačke radove temeljem sklopljenog ugovora i pripadajućeg troškovnika. Mišljenja je da bi ukupna vrijednost radova potrebna za uklanjanje postojećih nedostataka (evidentiranih Nalazom) iznosila 11.300,00 EUR + PDV.

15.2. Tuženik je u cijelosti osporio Nalaz i mišljenje vještaka Agbabe navodeći da vještak nije uzeo u obzir sva oštećenja te ispravne količine određenih oštećenja na koja mu je ukazano tuženikovim podneskom i na uviđaju 27. listopada 2023.; da nije uzeo u obzir radove koji su potrebni za otklanjanje oštećenja te da je koristio ugovorene cijene iz troškovnika iz 2016. te da proizlazi da su tadašnje cijene veće nego u 2024., što nije objektivno, niti realno. Tuženik detaljno osporava Nalaz u odnosu na svaku pojedinu stavku koju je vještak naveo u tablici. Ističe da su za sanaciju potrebni radovi rušenja i demontaže te kamenarski i fasaderski radovi. Prema ponudi kamenoklesarskog obrta kojeg je pribavio tuženik trošak sanacije iznosio bi 46.810,00 EUR uvećano za PDV, što je značajno više od iznosa kojeg je procijenio vještak. Dodatno ukazuje da je tuženik u postupku osporavao i kvalitetu ugrađenog kamena, odnosno isticao da tužitelj nije ugradio kamen Kastavac kako je ugovoreno, već da je koristio drugu vrstu kamena, o čemu u Nalazu vještaka nema ocjene. Stoga je predložio odrediti vještačenje po drugom vještaku.

15.3. Tužitelj je u cijelosti prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka Agbabe. Vještak Agbaba je prilikom usmenog obrazlaganja Nalaza i mišljenja na ročištu 14. svibnja 2024. ustrajao kod svog Nalaza i mišljenja. Na tom ročištu sud je rješenjem utvrdio da je Nalaz vještaka u proturječnosti s izviđenim okolnostima, a da vještak nije otklonio nedostatke usmenim saslušanjem.

16. Stoga je sud rješenjem od 17. listopada 2024. odredio izvođenje dokaza vještačenjem po drugom stalnom sudskom vještaku Suzani Badžek mag. ing. aedif. iz Matulja, Popovićev put 33a radi utvrđenja vrijednosti radova potrebnih za uklanjanje nedostataka u kamenorezačkim radovima, odnosno vrijednosti neizvedenih radova u odnosu na ugovorene, s time da je uviđaj na licu mjesta održan 25. studenog 2024. (uviđaj na stranici 490-494 spisa).

16.1. Stalni sudski vještak za područje graditeljstva i procjenu vrijednosti nekretnina Suzana Badžek, mag. ing. aedif. iz Matulja, Popovićev put 33a u svom Nalazu i mišljenju zaprimljenom kod suda 29. siječnja 2026. detaljno opisuje zatečeno stanje te nedostatke na koje je prokurist tuženika ukazao na uviđaju te utvrđuje u vidu čega se pokazani nedostaci na kamenim elementima, zidnim i podnim oblogama manifestiraju, te procjenjuje vrijednost radova potrebnih za uklanjanje nedostataka u kamenorezačkim radovima koje je izveo tužitelju u iznosu od 74.986,34 EUR uvećano za PDV (93.732,92 EUR s PDV-om). Nadalje, vještak Badžek u svom Nalazu i mišljenju utvrđuje i vrijednost neizvedenih radova u odnosu na ugovorene koje iznose 5.776,00 kuna uvećano za PDV, s time da utvrđuje da postoje utvrđeni više izvedeni radovi u iznosu od 7.004,92 EUR (52.778,60 kuna) uvećano za PDV, kao i radovi čija izvedba nije utvrđena temeljem podataka s uviđaja u iznosu od 55.339,24 EUR (416.953,50 kuna) uvećano za PDV (Nalaz vještaka na stranici 551-602 spisa).

16.2. Tuženik u podnesku zaprimljenom kod suda 4. ožujka 2026. prihvaća radove, tj. procjenu iznosa vrijednosti radova koje je građevinski vještak naveo u Troškovniku radova sanaciji - procjeni pod točkama 1., 2., 3., 4., 7., 8., 9. i 12., a osporava radove, tj. procjenu iznosa vrijednosti radova koje je građevinski vještak naveo u Troškovniku radova sanaciji - procjeni pod točkama 5., 6., 10. i 11. U točkama 5., 6., 10. i 11. Troškovnika radova sanacije - procjeni navedeni su radovi, količine tih radova te jedinične i ukupne procjene iznosa vrijednosti radove u svezi sanacije utvrđenih nedostataka na terazzo podu. Tuženik osporava količine i jedinične procjene iznosa vrijednosti radova navedenih u točkama 5., 6., 10. i 11. Troškovnika radova sanacije - procjeni, a samim time i iznose ukupne procjene vrijednosti tih radova. Tuženik osporava iznose količina radova koji su procijenjeni za sanaciju terazzo poda, a koji su navedeni u točkama 5., i 10. Troškovnika radova sanacije - procjeni, te zahtjeva da se radovi potrebni za sanaciju terazzo poda procijene na temelju ukupne površini terazzo poda, tj. za površinu 149,57 m². Nadalje, tuženik osporava i iznose jediničnih cijena za radove koji su procijenjeni za sanaciju terazzo poda, a koji su navedeni u točkama 5. i 10. Troškovnika radova sanacije - procjeni, jer smatra da su te cijene procijenjene prenisko u odnosu na današnje cijene za izvođenje tih radova. Tuženik osporava i iznose količina radova koji su procijenjeni u točkama 6. i 11., kao i iznose jediničnih cijena koje su procijenjene za radove navedene u točkama 6. i 11., iz istih razloga koje je prethodno naveo za osporavanje procijene radove u točkama 5. i 10. Troškovnika radova sanacije - procjeni, te zahtjeva da se i ti radovi procijene na temelju ukupne površini terazzo poda.

16.3. Tuženik prihvaća izračun vrijednosti neizvedenih radova u odnosu na ugovorene, a koje je građevinski vještak u Tablici utvrđenih neizvedenih radova naveo pod stavkom 32. Obloga pročelja prizemlja u mramoru Kastavac sa četiri vrste obrade i veličina ploča, u iznosu od 766,61 EUR (5.776,00 kuna) + PDV, ali zahtjeva da građevinski vještak dopuni taj izračun sa procjenom iznosom radova i materijala potrebnih za premaz stepeništa u predmetnom objektu protukliznim premazom,

budući su i ti radovi bili ugovoreni. U tom djelu tuženik smatra da su Nalaz i mišljenje građevinskog vještaka nepotpuni. Nadalje, tuženik osporava navodno utvrđene više izvedene radove, kao i navodne radove čije izvedba nije utvrđena temeljem podataka sa očevida jer smatra da su u tom djelu Nalaz i mišljenje građevinskog vještaka nejasni i proturječni. Tuženik ističe i da ovaj postupak traje već 7 godina, tijekom kojih tužitelj nikada nije spomenuo da potražuje od tuženika i još neki dodatni iznos, osim utuženog iznosa.

16.4. Tužitelj u podnesku 17. ožujka 2026. ističe da tuženik tužitelja kao izvođača nikada nije obavijestio o navodnim nedostacima na izvedenim radovima. Radovi su dovršeni najkasnije u siječnju 2016., a tužitelj tuženika nikada nije obavijestio o nedostacima i tražio njihovo otklanjanje. Taj je prigovor istaknuo tuženik prvi puta u ožujku 2019. te je u prekluziji te smatra da je tužbeni zahtjev trebalo prihvatiti. Također ističe da gotovo jedno desetljeće nakon što su radovi izvedeni nije moguće utvrditi jesu li u trenutku izvođenja imali neki nedostatak ili se pojavio godinama kasnije, kao što nije moguće utvrditi je li se pojavio kao posljedica djelovanja tuženika ili osoba koje su koristile nekretninu. Dakle, tuženik nije svoje prigovore na nedostatke iznio u zakonu predviđenom roku pa je izgubio bilo kakvo pravo po toj osnovi.

16.5. Vještak Badžek se u podnesku od 22. svibnja 2026. očitovala na primjedbe tužitelja i tuženika te je na ročištu održanom 9. lipnja 2026. prilikom usmenog obrazlaganja svog Nalaza i mišljenja ustrajala kod danog Nalaza i mišljenja.

17. Tuženik je prije svega osporavao radove tj. procjenu vrijednosti radova za sanaciju terazzo poda te je zahtijevao da se ti radovi procijene na temelju ukupne površine terazzo poda, koji prigovor je vještak pa tako i sud ocijenio neosnovanim. To iz razloga što vještak utvrdio radove sanacije na lokaciji na kojoj je pokazan i utvrđen nedostatak u radovima s obzirom da cjelokupna površina terazza nije utvrđena odnosno pokazana kao nedostatak. Što se tiče cijena radova koje je osporio tuženik, vještak je utvrdio da je cijene formirao na temelju dostupnih cijena za radove u Biltenu standardna kalkulacija radova u visokogradnji, što je vještak i detaljno obrazložio prilikom usmenog obrazlaganja Nalaza i mišljenja te koje navode vještaka sud u cijelosti prihvaća. Što se tiče tuženikovih prigovora u dijelu kojim osporava više izvedene radove i radove čija izvedba nije utvrđena prilikom uviđaja sud utvrđuje da ti prigovori nisu od važnosti za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari jer tužitelj tijekom ovog postupka nije naveo, niti tražio isplatu nekog dodatnog iznosa od tuženika, osim utuženog iznosa.

17.1. Nadalje, u odnosu na tužiteljeve prigovore na Nalaz te navode da sada nije moguće utvrditi je li se neki od nedostataka pojavio godinama kasnije ili kao posljedica djelovanja tuženika sud utvrđuje neosnovanim. To iz razloga što je u prisustvu suda, stranaka i vještaka na uviđaju tuženik pokazivao nedostatke te su ga svi prisutni pratili pri obilasku pozicija za sanaciju, a tužitelj nije niti u jednom trenutku imao primjedbe na pokazane nedostatke.

17.2. Stoga je sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Badžek s obzirom da je njegov Nalaz ocijenio objektivnim, jasnim i u skladu s ostalim izvedenim dokazima (uviđajem, iskazima svjedoka i stranaka i dokumentacijom koja prileži spisu), kao i iz razloga što se vještak detaljno očitovao na sve primjedbe stranaka i jasno ih otklonio. Na temelju Nalaza i mišljenja vještaka građevinske struke Suzane Badžek sud je utvrdio da postoje nedostaci u radovima koje je izveo tužitelj i na koje je ukazivao tuženik tijekom postupka, kao i da trošak radova sanacije prema

utvrđenom stanju iznosi 74.986,34 EUR bez PDV, odnosno 93.732,92 EUR s PDV-om, sve sukladno troškovniku radova sanacije na stranici 575-576 spisa. Stoga je sud ocijenio da je tužitelj izveo radove u količini i visini sukladno dogovoru stranaka, osim u odnosu na radove koji su izvedeni s nedostatkom, u kojem dijelu je Nalazom i mišljenjem vještaka Badžek utvrđen način i njihov trošak otklanjanja u iznosu od 74.986,34 EUR bez PDV, odnosno 93.732,92 EUR s PDV-om. Tužitelj u konkretnom slučaju traži plaćanje iznosa od 34.187,58 EUR, koji iznos je manji od iznosa u kojem tuženik osnovano traži sniženje naknade.

18. Budući da je o predmetnim nedostacima tuženik pravodobno obavijestio tužitelja i tražio otklanjanje tih nedostataka, sve u smislu odredbe čl. 605. i 610. ZOO-a, što tužitelj nije učinio, sud je primjenom odredbe čl. 606. st. 2. i čl. 611. ZOO-a utvrdio da tuženik ima pravo na sniženje naknade za izvedene radove. Uzevši u obzir nespornu činjenicu da je tuženik za obavljene radove tužitelju već platio naknadu u iznosu od 182.843,29 EUR (s PDV-om, ranije 1.377.632,76 kuna), te da tužitelj traži plaćanje ostatka naknade od 34.187,58 EUR, sud je, uzevši u obzir da vrijednost djela s nedostatkom prema Nalazu i mišljenju vještaka Badžek iznosi 74.986,34 EUR bez PDV, odnosno 93.732,92 EUR s PDV-om, zaključio da tužitelj zbog osnovanosti tuženikovog zahtjeva za sniženje cijene zbog nedostatka izvedenih radova, nema pravo tražiti ostatak naknade za izvedene radove. Dakle, iznos naknade koji tužitelj potražuje ovom tužbom je manji od iznosa potrebnog za uklanjanje nedostataka u skladu s odredbom čl. 611. ZOO-a pa je sud predmetni platni nalog ukinuo u cijelosti temeljem čl. 451. st. 3. ZPP-a i odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan (t. I. izreke presude).

19. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Budući da je tužitelju u cijelosti izgubio parnicu, dužan je tuženiku nadoknaditi parnične troškove. Stoga je sud tuženiku, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 34.187,58 EUR, priznao parnični trošak u iznosu od 24.849,48 EUR (t. II. izreke presude). Tuženik ima pravo na naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak sudske pristojbe na prigovor u iznosu od 401,62 EUR i sudske pristojbe na odgovor na žalbu u iznosu od 207,44 EUR sukladno Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18. i 51/23.) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 37/23.) te na trošak zastupanja po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (dalje: Tarifa, "Narodne novine" broj 138/23.) budući da je tuženika zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška sastava prigovora protiv rješenja u ovrsi u iznosu od 1.000,00 EUR sukladno Tbr. 11/1. i 42. Tarife, trošak zastupanja na ročištu održanom 9. svibnja 2019., 6. studenog 2019., 16. siječnja 2020., 9. ožujka 2021., 16. lipnja 2021., 14. ožujka 2023., 27. listopada 2023. (uvidaj), 14. svibnja 2024., 25. studenog 2024. (uvidaj) i 9. lipnja 2026. u iznosu od po 1.000,00 EUR (ukupno 10.000,00 EUR) sukladno Tbr. 9/1 Tarife, trošak sastava obrazloženog podneska od 23. kolovoza 2019. u iznosu od 1.000,00 EUR sukladno Tbr. 8/1 Tarife, troška sastava odgovora na žalbu od 11. kolovoza 2021. u iznosu od 1.000,00 EUR sukladno Tbr. 10/6, troška sastava podnesaka od 22. ožujka 2021., 22. listopada 2021., 3. svibnja 2023., 27. listopada 2023., 6. ožujka 2024., 28. svibnja 2024. i 9. prosinca 2024. u iznosu od po 100,00 EUR (ukupno 700,00 EUR) sukladno Tbr. 8/4, troška sastava obrazloženih podnesaka od 11. listopada 2023., 14. veljače 2024., 5. ožujka 2024. i 4. ožujka 2026. u iznosu od po 1.000,00 EUR (ukupno 4.000,00 EUR) sukladno Tbr. 8/1, što ukupno iznosi 17.700,00 EUR uvećano za PDV u iznosu od 4.425,00 EUR sukladno Tbr. 42, uvećano za troškove vještačenja i

uviđaja u iznosu od ukupno 2.115,42 EUR (800,00 EUR uplaćen 3. svibnja 2023., 700,00 EUR uplaćen 17. svibnja 2024. i 700,00 EUR uplaćen 27. svibnja 2024.).

19.1. Odredba čl. 151. st. 3. ZPP-a propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka. O zateznim kamatama na iznos parničnih troškova sud odlučuje na zahtjev stranke. Budući da je takav zahtjev tuženik postavio u zahtjevu za naknadu parničnog troška, to je sud odlučio kao u točki II. izreke presude.

Rijeka, 25. rujna 2026.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave na e-oglasnoj ploči, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti (čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088d-b2914**

Kontrolni broj: **0d50f-f0180-129b4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.